

Ruimtelijke onderbouwing Ronde Blesse 1 Willemsoord

plan: bouw ligboxstal Ronde Blesse 1 Willemsoord
datum: juni 2015
status: definitief
auteur:

Inhoudsopgave toelichting

Hoofdstuk 1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding	1
1.2	Leeswijzer	1
Hoofdstuk 2	Beschrijving plan	2
Hoofdstuk 3	Wettelijke en beleidsmatige kaders	3
3.1	Rijksbeleid	3
3.2	Provinciaal beleid	4
3.3	Gemeentelijk beleid	11
Hoofdstuk 4	Actuele waarden	17
4.1	Inleiding	17
4.2	Ecologie	17
4.3	Archeologie	18
Hoofdstuk 5	Waterparagraaf	20
5.1	Inleiding	20
5.2	Waterbeleid	20
5.3	Waterhuishouding en waterhuishoudkundige voorzieningen	21
5.4	Grondwateroverlast	21
5.5	Aanleghoogte van de bebouwing	22
5.6	Het gebruik van materialen	22
5.7	Watertoets	22
Hoofdstuk 6	Milieuparagraaf	23
6.1	Milieu	23
6.2	Geluidhinder	23
6.3	Bodem	24
6.4	Luchtkwaliteit	24
6.5	Wet geurhinder en veehouderij	25
6.6	Externe veiligheid	26
6.7	Milieubescherming	27
6.8	Verkeer	27
6.9	Kabels en leidingen	27
Hoofdstuk 7	Financiële paragraaf	28
7.1	Financiële haalbaarheid	28

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Maatschap Winters is voornemens een ligboxstal te bouwen ter uitbreiding van haar bedrijf aan de Ronde Blesse 1 te Willemsoord.

Het bouwplan past niet binnen de geldende beheersverordening Buitengebied, de uitbreiding ligt gedeeltelijk buiten het bouwvlak. De omgevingsvergunning voor de te bouwen ligboxstal, kan alleen worden verleend wanneer deze is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing.

Afbeelding 1: situatie projectgebied

1.2 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in *hocfdstuk 2* het plan beschreven. In *hocfdstuk 3* wordt het voor het plan relevante beleid van de verschillende overheidsinstanties beschreven. In de *hocfdstukken 4, 5 en 6* wordt de ontwikkeling getoetst aan de omgevingsaspecten. Vervolgens wordt in *hocfdstuk 7* de uitvoerbaarheid van het plan behandeld.

Hoofdstuk 2 Beschrijving plan

Op het perceel Ronde Blesse 1 te Willemsoord wil maatschap Winters een nieuwe ligboxstal realiseren bij het bestaande agrarisch bedrijf. Er is vergunning gevraagd voor de bouw van een stal van 1478 m². Hierdoor neemt het bebouwd oppervlak op het perceel toe van circa 0,38 ha naar 0,53 ha.

In de bestaande situatie worden op het bedrijf 187 stuks melkkoeien en 129 stuks vrouwelijk jongvee gehouden en na uitbreiding worden 285 melkkoeien en 188 stuks jongvee gehouden. Ook hiervoor is vergunning aangevraagd.

Naast de huidige ligboxstal met wachtruimte en melkstal wordt de nieuwe ligboxstal voor 152 stuks melkkoeien gebouwd., De nieuw te bouwen stal wordt compleet onderkelderd. De kelder dient voor de opslag van de mest

In de figuren hieronder ziet u een luchtfoto van de bestaande situatie en een impressie van hoe de nieuwe stal eruit komt te zien. Daarnaast is een landschappelijk inrichtingsplan in overeenstemming met de gebiedskenmerken als voorwaarde gesteld voor de gewenste uitbreiding. Langs het pad naast de nieuwe ligboxenstal worden 10 eiken geplant en tussen deze eiken wordt een struiklaag aangeplant. Langs het mestbassin worden 5 eiken geplant. Langs het pad voor de boerderij wordt de bestaande beukenhaag verlengt met circa 25 meter en langs het pad voor de nieuwe ligboxenstal wordt 1 eik aangeplant. In de bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing vindt u een uitwerking van het landschappelijk inrichtingsplan.

Afbeelding 2: luchtfoto en Afbeelding 3: impressie te bouwen ligboxstal

Hoofdstuk 3 Wettelijke en beleidsmatige kaders

Dit hoofdstuk behandelt het beleid dat betrekking heeft op dit plan.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte*

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het Rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal Platteland.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de SVIR worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

De 13 nationale belangen zijn als volgt:

Versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland

- een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
- ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie;
- ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
- efficiënt gebruik van de ondergrond.

Verbeteren bereikbaarheid: Slim Investeren, Innoveren en Instandhouden

- een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
- betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen;
- het in stand houden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen.

Waarborgen kwaliteit leefomgeving

- verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water), bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
- ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
- ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
- ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
- ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
- zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

Voor het plangebied geldt dat er geen nationale belangen uit de structuurvisie in het geding zijn.

3.1.2 AMvB Ruimte

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 juni 2011 zijn alle ontwerpstukken van het Barro als bijlage bij de SVIR gepubliceerd. Met uitzondering van enkele onderdelen is het Barro eind december 2011 in werking getreden. In het Barro zijn de nationale belangen opgenomen die juridische borging vereisen. Het Barro is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: project Mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee & waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Ook het Barro geeft voor het plangebied geen nationale belangen aan.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie Overijssel 2009

De Omgevingsvisie Overijssel 2009 betreft een integrale visie die het voorheen geldende Streekplan Overijssel 2000+, het Verkeer- en Vervoersplan, het Waterhuishoudingplan en het Milieubeleidsplan samen brengt in één document. Hiermee is de Omgevingsvisie het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. De Omgevingsvisie is op 1 juli 2009 vastgesteld door Provinciale Staten en op 1 september 2009 in werking getreden. Op 3 juli 2013 is de Omgevingsvisie Overijssel 2009 gedeeltelijke gewijzigd. Deze wijziging is op 1 september 2013 van kracht geworden.

Leidende thema's voor de Omgevingsvisie zijn duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit. De hoofdamijsie van Overijssel is om een vitale samenleving tot ontplooiing te laten komen in een mooi en vitaal landschap. Een samenleving, waarin alle Overijsselaars zich thuis voelen en participeren. Met bloeiende steden en dorpen als motoren voor cultuur en werkgelegenheid, ingebed in een landschap, waarin wonen, natuur, landbouw en water elkaar versterken.

Enkele belangrijke beleidskeuzes waarmee de provincie haar ambities wil realiseren zijn:

- behoud en versterken van de verscheidenheid en identiteit van (binnen-)stedelijke kwaliteit en mooie landschappen in het buitengebied;
- aantrekkelijke en gevarieerde woonmilieus, die voorzien in woonvraag;
- een vlotte en veilige reis over weg, water, spoor en per fiets van en naar stedelijke netwerken en streekcentra binnen en buiten Overijssel;
- een vitale en zichzelf vernieuwende regionale economie, met voldoende en diverse vestigingsmogelijkheden voor kennisintensieve maakindustrie en MKB;
- veilig, gezond en schoon kunnen wonen, werken, recreëren en reizen.

3.2.2 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel 2009

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel 2009 geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en de stedelijke omgeving. Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes;
2. ontwikkelingsperspectieven;
3. gebiedskenmerken.

De omschreven drie niveaus sturen op basis van een inhoudelijke ontwikkelingsvisie of, waar en hoe een ruimtelijke ontwikkeling gerealiseerd kan worden. Dus bij een initiatief tot woningbouw, bedrijfslocaties, toeristisch-recreatieve voorzieningen, natuurontwikkeling, landbouw, water, etc. kan met deze drie niveaus bepaald worden of er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden. Onderstaand figuur geeft dit schematisch weer. De niveaus worden vervolgens nader toegelicht.

Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Afbeelding 4: Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Generieke beleidskeuzes

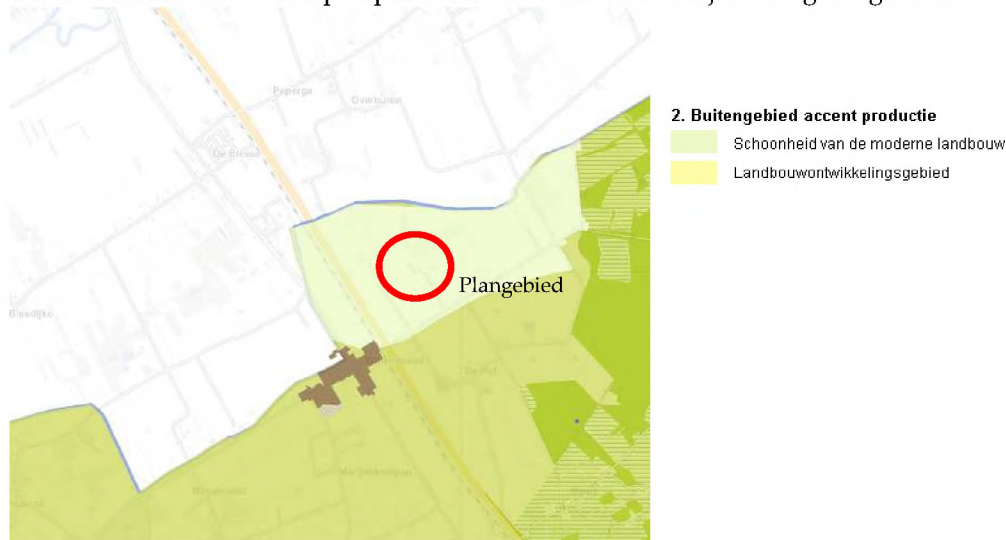
Generieke beleidskeuzes vloeien voort uit keuzes van EU, Rijk of provincie. Het zijn keuzes die bepalend zijn of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. Voor woningbouw, bedrijfslocaties en voorzieningen in zowel de groene als stedelijk omgeving hanteert de provincie de SER-ladder. Deze komt er kort gezegd op neer dat eerst bestaande bebouwing en herstructurering worden benut, voordat er uitbreiding kan plaatsvinden. Andere generieke beleidskeuzes betreffende onder andere reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden en de Ecologische. De generieke beleidskeuzes zijn vaak normstellend. Als ze het gevolg zijn van provinciale keuzes staan ze in de Omgevingsverordening Overijssel 2009.

Ten aanzien van onderhavig plan wordt opgemerkt dat het plan de bouw van een nieuwe ligboxstal bij een bestaand agrarisch bedrijf betreft. Het bedrijf ligt in een gebied waar de ontwikkeling van landbouw vooropstaat. De projectafwijking is slechts nodig omdat de stal niet binnen het bestaande bouwvlak past. Het bestaande bebouwde oppervlak omvat circa 0,4 ha, na oprichting van de nieuwe stal omvat dit oppervlak circa 0,53 ha. Gezien het vorenstaande wordt geconcludeerd dat het plan in overeenstemming is met het provinciaal beleid.

Ontwikkelingsperspectieven

Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In paragraaf 2.6 van de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelingsperspectieven beschreven voor de Groene en Stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de beschreven beleids- en kwaliteitsambities. Op de kaart Ontwikkelingsperspectieven uit de Omgevingsvisie is hieraan nog een aantal geografisch bepaalde beleidskeuzes toegevoegd zoals de drinkwaterwinning. De ontwikkelingsperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. De ontwikkeling van natuur past bijvoorbeeld niet in het ontwikkelingsperspectief „buitengebied accent productie” of in „steden als motor”. De aanleg van een bedrijventerrein past weer niet in het ontwikkelingsperspectief „Zone Ondernemen met Natuur en Water”. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend om flexibiliteit voor de toekomst te hebben.

In dit geval zijn vooral de ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving van belang. In de groene omgeving gaat het – kortweg gezegd – om het behoud en de versterking van het landschap en het realiseren van de groen-blauwe hoofdstructuur evenals om de ontwikkelingsmogelijkheden voor de landbouw en andere economische dragers. Hieronder is een uitsnede van de perspectievenkaart behorende bij de Omgevingsvisie.

Afbeelding 5: Ontwikkelingsperspectievenkaart (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

Het gebied waar het bedrijf is gelegen, is aangewezen als 'Schoonheid van de moderne landbouw'. Het ontwikkelingsperspectief 'buitengebied accent productie, schoonheid van de moderne landbouw' bestaat uit open gebieden waar verdere modernisering en schaalvergroting van de landbouw royaal de ruimte krijgt. Het ontwikkelingsperspectief omvat de gebieden waar het ruimtelijk raamwerk van lanen, waterlopen, lintbebouwing en bosstroken optimaal in harmonie zijn met deze schaalvergroting. De kwaliteitsambitie van de provincie is om diverse landschappen herkenbaar te houden ten opzichte van elkaar en verschillen en contrasten binnen deze landschappen te accentueren. De provincie omarmt en stimuleert de verschillende typen agrarisch gebruik door middel van het beleid voor gebiedsinrichting (herverkaveling) en het kwaliteitsbeleid voor agrarische bedrijven.

Bij voorliggend plan is sprake van uitbreiding van een agrarisch bedrijf door middel van de bouw van een nieuwe ligboxstal. Dit is in overeenstemming met het ter plekke geldende ontwikkelingsperspectief. Bij de vormgeving van het plan is rekening gehouden met de karakteristieken van het gebied.

Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. De bijlage Catalogus Gebiedskenmerken behorende bij de Omgevingsvisie geeft meer in detail inzicht in de kenmerken van verschillende gebieden en wat in die gebiedskenmerken van provinciaal belang is voor hoe een ontwikkeling invulling krijgt. De kwaliteitsopgaven en –voorwaarden op basis van gebiedskenmerken kunnen te maken hebben met landschappelijke inpassing, infrastructuur, milieuaspecten, bodemaspecten, cultuurhistorie, toeristische en recreatieve aantrekkingskracht, natuur, water, etc. De gebiedskenmerken zijn soms normstellend, maar meestal richtinggevend of inspirerend.

De 'Natuurlijke laag'

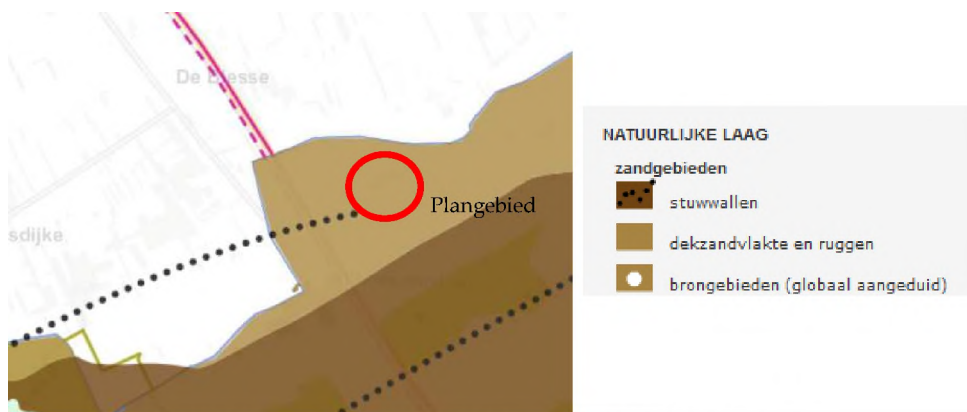
De natuurlijke laag is ontstaan doordat abiotische processen – zoals ijs- wind- en waterstromen, erosie en sedimentatie – en biotische processen – zoals vestiging van plant- en diersoorten – inwerken op de ondergrond van bodem en geologie. Overijssel bestaat voornamelijk uit een dekzandcomplex dat afloopt van oost naar west. Een paar noord-zuid georiënteerde stuwwallen doorsnijden het dekzand. Het is een van oudsher bij tijd en wijle heel nat landschap waar het water maar moeilijk uit weg kon. Hier heeft zich hoogveen ontwikkeld. In het westen loopt dit landschapstype tot aan de kustlijn van de voormalige Zuiderzee, waar in de delta van IJssel, Vecht en Zwarte Water kleicomplexen en laagveen gebieden zijn ontstaan. De zoetwaterdelta met de laagveenmoerassen is (nationaal en internationaal gezien) het meest bijzondere deel in deze laag en vraagt nadrukkelijk aandacht.

Vanouds bestaat er in deze laag een sterke samenhang tussen het natuur- en watersysteem; het watersysteem maakt in essentie één grote beweging van de brongebieden (op de flanken van de stuwwallen), naar de beken en wetingen (in de zandgebieden), naar Vecht en Zwarte Water en tenslotte naar de IJssel en de Randmeren. Dit proces heeft in Overijssel geleid tot een rijk en gevarieerd spectrum aan natuurlijke landschappen. Vervolgens heeft dit natuurlijke landschap plek en betekenis gekregen in het menselijk occupatieproces. Het natuurlijk landschap vormt daarmee de basis voor het gehele grondgebied van de provincie.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart 'Natuurlijke laag' aangeduid met het gebiedstype 'Dekzandvlakte en ruggen' en nabij de overgang naar de 'Stuwwallen'. De dekzandgronden beslaan een groot gedeelte van de oppervlakte van de provincie. Na de ijstijden bleef er in grote delen een reliëfrijk – door de wind gevormd – zandlandschap achter, dat gekenmerkt wordt door relatief grote verschillen tussen hoog/droog en laag/nat gebied. Soms vlak bij elkaar, soms verder van elkaar verwijderd. In de occupatiegeschiedenis zijn de dekzandgebieden voor het overgrote deel in cultuur gebracht als essenlandschap, oude hoevenlandschap en heideontginningslandschap. Kenmerkend reliëf is op veel plaatsen vervlakt, b.v. door egalisaties ten behoeve van de landbouw.

De ambitie is de natuurlijke verschillen tussen hoog en laag en tussen droog en nat functioneel meer sturend en beleefbaar te maken. Dit kan bijvoorbeeld door een meer natuurlijk watersysteem en door beplanting met 'natuurlijke' soorten. En door de (strekings)richting van het landschap te benutten in gebiedsontwerpen.

Als ontwikkelingen plaats vinden, dan dragen deze bij aan het beter zichtbaar en beleefbaar maken van de hoogteverschillen en het watersysteem. Beiden zijn tevens uitgangspunt bij (her)inrichting. Bij ontwikkelingen is de (strekings)richting van het landschap, gevormd door de afwisseling van beekdalen en ruggen, het uitgangspunt.

Afbeelding 6: Kaart 'Natuurlijke laag' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

De 'Laag van agrarisch cultuurlandschap'

In het agrarisch cultuurlandschap gaat het er altijd om dat de mens inspeelt op de natuurlijke omstandigheden en die ten nutte maakt. Het agrarisch cultuurlandschap is bij uitstek een gebruikslandschap. Het aanzien van ruim tweederde van het oppervlak van Overijssel wordt bepaald door het agrarisch gebruik. Van deze landschappen maken zowel de agrarische productiegronden, de landschappelijke beplantingen, routes, waterlopen, reliëfs etc, als de erven, buurtschappen en dorpen deel uit. Vanuit de nederzettingen werden de omliggende gronden ooit ontgonnen, daardoor is er een sterke ruimtelijke en functionele relatie met het omringende landschap ontstaan.

Bij de ontwikkeling van de cultuurlandschappen hebben nooit ideeën over schoonheid een rol gespeeld. Wel zijn we ze in de loop van de tijd gaan waarderen om hun ruimtelijke kwaliteiten. Vooral herkenbaarheid, contrast en afwisseling worden gewaardeerd. Daarbij speelt ook de cultuurhistorie als 'het verhaal van het landschap' een steeds belangrijkere rol. Er zijn grote verschillen in de leeftijd van de verschillende landschappen. De eerste hoge plekken van het dekzand werden vanaf 400 na Christus op een nu nog herkenbare wijze in cultuur gebracht, steeds werden andere gebieden en mogelijkheden gezocht, tot in de jaren 60 van de afgelopen eeuw zijn natuurlijke gebieden gecultiveerd. Dit verschil in 'tijdsdiepte' geeft mede richting aan de ontwikkeling van de deze gebieden.

Afhankelijk van bijvoorbeeld de stand van de techniek en de beschikbaarheid van meststoffen is door de eeuwen heen een geschakeerd patroon van akkers, weiden, hooiland en bebouwing (hoeven, kernen, dorpen) gegroeid. Structuur, maatvoeringen en landschapselementen worden keer op keer aan de veranderende omstandigheden aangepast.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart 'Laag van agrarisch cultuurlandschap' aangeduid met het gebiedstype 'jonge heide- en broekontginningslandschap'.

Afbeelding 7: Kaart 'Laag van agrarisch cultuurlandschap' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

Kenmerkend voor het jonge heide- en broekontginningslandschap waren oorspronkelijk de grote oppervlakte aan – voormalige – natte en droge heidegronden. Deze waren functioneel verbonden met het essen- en oude hoevenlandschap. Hier werd geweid en werden de plaggen gestoken voor in de stal. In de stal bemeste plaggen dienden als structuurverbeteraar en bemesting voor de akkergronden op de essen. Na de uitvinding van kunstmest ging deze functie verloren en werden deze gronden grotendeels in cultuur gebracht. Aanvankelijk kleinschalig en min of meer individueel door keuterboertjes, later werd de ontginning planmatig en grootschalig aangepakt (tot in de jaren 60 van de 20e eeuw). De grote natte broekgebieden ondergingen een vergelijkbare ontwikkeling, waardoor de natte en de droge jonge ontginningen nu gelijkenis vertonen. Daarnaast zijn vanaf 1750 vanuit de landgoederen en buitens ook veel van de voormalige heidegronden voor de jacht en houtproductie bebost. Dit heeft geresulteerd in grote en kleinere landbouwontginningslandschappen en in landschappen van grote boscomplexen en (nooit ontgonnen) heidevelden. Ten opzichte van omliggend essen- en hoevenlandschap zijn de landbouwontginningen relatief grote open ruimtes, deels omzoomd door boscomplex. Erven liggen als blokken aan de weg geschakeld. Wegen zijn lanen met lange rechtstanden. Vaak zijn het 'inbreidingslandschappen' met rommelige driehoekstructuren als resultaat. Ook sommige recente heringerichte agrarische landschappen worden tot deze categorie gerekend, omdat van het oorspronkelijke landschap niets meer terug te vinden is.

De ontwikkelingen in het 'jonge heide- en broekontginningslandschap' zijn:

- schaalvergroting van de bebouwing op agrarische erven;
- transformatie landbouwwerven tot burgererven en de introductie van het 'hobby'-vrijtijds/woonlandschap met bijbehorende vormen van grondgebruik en dierhouderij (paardenbakken);
- werklandschappen veranderen langzaam in vrijetijds- en consumptielandschappen;
- door de broze samenhang en de geringe eigen kwaliteit van dit landschapstype valt het landschap uiteen in afzonderlijke onderdelen en/of verschuift het accent in de beleving van de open ruimte naar de (bedrijfs)kavel.

De ambitie is gericht op een stevige impuls aan de ruimtelijke kwaliteit van deze gebieden en in voorkomende gevallen op een transformatie wanneer daar aanleiding toe is. De dragende structuren worden gevormd door landschappelijk raamwerken van lanen, bosstro-

ken en waterlopen, die de rechte lijnige ontginningsstructuren versterken. Binnen deze raamwerken is ruimte voor verdere ontwikkeling van bestaande erven en soms de vestiging van nieuwe erven, mits deze een stevige landschappelijke jas krijgen.

Als ontwikkelingen plaats vinden in de agrarische ontginningslandschappen, dan dragen deze bij aan behoud en versterking van de dragende lineaire structuren van lanen, bosstroken en waterlopen en ontginningslinten met erven en de kenmerkende ruimtematen.

Voor voorliggende ontwikkeling is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld

De 'Stedelijke laag'

De locatie heeft op de gebiedskenmerkenkaart 'Stedelijke laag' geen bijzondere eigenschappen. Deze laag kan dan ook buiten beschouwing worden gelaten.

De 'Lust- en leisurelaag'

De locatie heeft op de gebiedskenmerkenkaart 'Lust- en leisurelaag' geen bijzondere eigenschappen. Deze laag kan dan ook buiten beschouwing worden gelaten.

Conclusie

In onderhavig geval gaat het de uitbreiding van een agrarisch bedrijf met een nieuwe ligboxstal. Bij de vormgeving van het plan is rekening gehouden met de gebiedskenmerken. Het plan is dan ook in overeenstemming met het provinciaal beleid.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Beleidsnotitie Bestemmingsplan Buitengebied

In de beleidsnotitie bestemmingsplan Buitengebied zijn ten aanzien van uitbreiding van agrarische bedrijven de volgende) uitgangspunten geformuleerd:

- Bedrijfsbebouwing concentreren binnen of aansluitend aan het bouwvlak.
- Bij uitbreiding van agrarische bedrijven sturen op ruimtelijke kwaliteit. Dit vraagt om ruimtelijke randvoorwaarden bij ontwikkelingen die effect hebben op de omgeving.

Is uitbreiding van de bebouwing aan de orde die niet past binnen de grenzen van het bouwvlak dan wordt hiervoor in het bestemmingsplan in eerste instantie een afwijkingsbevoegdheid met voorwaarden opgenomen, waarmee het bouwvlak kan worden vergroot tot 1,5 ha. Daarnaast wordt een wijzigingsbevoegdheid met voorwaarden opgenomen waarmee het bouwvlak kan worden vergroot tot 2,0 ha. Om de economische uitvoerbaarheid van het plan aan te kunnen tonen, kan om een bedrijfsplan worden gevraagd.

Uitbreiding van het bedrijf van maatschap Winters met een nieuwe ligboxstal past niet binnen het huidige bouwvlak. Echter het plan blijft ruim onder de 1,5 ha, er wordt daarom geen reden gezien om niet mee te werken aan deze uitbreiding. Daarnaast is als voorwaarde voor de ontwikkeling gesteld dat de ruimtelijke kwaliteit ter plaatse wordt versterkt. Hiervoor is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld.

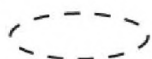
3.3.2 Landschapsontwikkelingsplan Steenwijkerland

In 2005 is het Landschapsontwikkelingsplan (LOP) voor de gemeente Steenwijkerland vastgesteld. Een belangrijke reden voor het opstellen van het LOP was de wens om te komen tot een eenduidige formulering van het landschapsbeleid. Ook kan met het LOP worden ingespeeld op het proces van maatschappelijke veranderingen, zoals de ontwikkelingen in de landbouw, veranderingen in het omgaan met het milieu en het gewijzigde beleid en de regelgeving door de provinciale en rijksoverheid. Hiernaast was de wens tot instandhouding, restauratie en verbetering van o.a. de in de gemeente aanwezige houtwallen en de afstemming van dit beleid met andere beleidsvelden, zoals recreatie en natuurontwikkeling, een belangrijk speerpunt voor het opstarten van het plan.

Het LOP geeft een visie op de wenselijke toekomstige ontwikkeling van het landelijk gebied van de gemeente. Het dient als instrument waarmee richting kan worden gegeven aan nieuwe ontwikkelingen die zich aandienen of die zich reeds hebben aangediend.

Afbeelding 8: uitsnede landschapsontwikkelingsplan

Behoud en versterking openheid

Willemsoord

Behoud rationele karakter, versterking van de bebouwingslinten

In het LOP maakt het perceel Ronde Blesse 1 onderdeel uit van het landschapstype jongheideontginningslandschap.

Dit landschap omvat de armste en droogste gronden. Deze waren minder geschikt voor de landbouw en werden beweide met schapen zodat grote heidegebieden ontstonden. De heidegebieden zijn na de uitvinding van de kunstmest ten behoeve van de landbouw ontgonnen. In het begin van de 19e eeuw heeft de Maatschappij van Weldadigheid het gebied rond Willemsoord ontgonnen. De gebieden kenmerken zich door hun systematische opzet: kaarsrechte wegen met eikenbeplanting en rechtlijnige blokverkaveling in een open landbouwgebied met grote open ruimten zonder bebouwing. Op de assen van de wegen ontstond een verdichting van de bebouwing. Koloniedorpen zijn zeer karakteristiek. De opzet in linten van gelijkvormige woningen verraadt de achtergrond van rechtlijnigheid en discipline. Naast de geometrisch opgezette wegen kent het gebied ook enkele oudere meer bochtige wegen.

Het gebied maakt verder onderdeel uit van de parel Ib: 'Willemsoord, behoud rationele karakter, versterking van de bebouwingslinten'. De Parels zijn gebieden die aardkundig, natuurwetenschappelijk, archeologisch, cultuurhistorisch of vanwege een combinatie van deze aspecten zo waardevol zijn dat ze beschermd dienen te worden voor ontwikkelingen die afbreuk doen aan deze waarden. Ontwikkelingen in deze gebieden zijn alleen mogelijk indien ze de landschappelijke kwaliteiten ondersteunen en versterken (zoals waterberging in potentiële kwelgebieden of beekdalen).

De ontwikkelingen vinden op kleine schaal plaats, en tasten de bestaande waarden niet aan. Ontwikkelingsvoorstellen voor natuur en landschap zullen met name in deze zone worden gedaan.

Ten aanzien van de functie landbouw worden de volgende kansen en knelpunten gezien:

Knelpunten:

- Gevaar van verrommeling van het landschap door hergebruik stallen en ontstaan nevenfuncties;
- Gevaar verdwijnen karakteristieke bedrijfsbebouwing door afbreken van stallen.

Kansen:

- Stimulering inpassing bestaande en nieuwe stallen door aanbrengen erfbeplantingen;
- Behoud openheid door versterken positie grondgebonden landbouw in de open gebieden;
- Financieel stimuleren activiteiten agrariërs op het gebied van natuurbeheer, waterbeheer en recreatie;
- Financieel stimuleren actief behoud en herstel van landschapselementen door agrariërs;
- Financieel stimuleren aanleg erfbeplanting en goede ruimtelijke inpassing nieuwe stallen.

Het plan van maatschap Winters sluit aan bij de kansen die gezien worden ten aanzien van de landbouw en draagt bij aan behoud van het karakteristieke landschap doordat het bedrijf nu als voorwaarde voor de ontwikkeling op een bij de omgeving passende manier, landschappelijk wordt ingepast.

3.3.3 Welstandnota

In de Welstandsnota gemeente Steenwijkerland, valt het perceel Ronde Blesse 1 binnen het gebied Heideontginningslandschap rond Willemsoord.

Gebiedsbeschrijving

Structuur

Het wegdorp Willemsoord is in 1820 gesticht door koning [REDACTED] als opvangkolonie voor minder bedeelden. De Maatschappij van Weldadigheid organiseerde de ontginning. En ook de huisvesting van de behoeftige gezinnen: in rijen uniform vormgegeven, op regelmatige afstand van elkaar geplaatste boerderijtjes, met bijbehorende moestuin en boomgaard, georiënteerd op de straatzijde. De grotere boerderijen zijn de ontginningsboerderijen van de Maatschappij. De kavels zijn recht en regelmatig van vorm. De bijgebouwen van de boerderijen zijn haaks op het hoofdgebouw geplaatst. De bebouwing is geconcentreerd aan de kaarsrechte, met eiken omzoomde, wegen en staat meestal loodrecht op de weg en in elk geval parallel aan de perceelsgrenzen. In het centrum van Willemsoord, rond de haakse kruising van twee hoofdassen, is enige verdichting ontstaan. De kruising zelf wordt gekenmerkt door de scheef op de rooilijn gesitueerde hoekbebouwing. richting bebouwing op kruising in Willemsoord Naast Willemsoord liggen in het gebied de latere heideontginningen Marijenkampen, Witte Paarden en De Pol en het Landgoed De Eese. De bebouwing van deze ontginningen is meer heterogeen van samenstelling. Het agrarische gebied rond de enclave De Eese - met kenmerken van het kampenlandschap - is na ontginning uitgebreid en deels met naald- en loofbossen beplant.

Bebouwing

De kleine boerderijen in de ontginningen zijn overwegend van het hallenhuistype met zadelen schilddaken, de eerste soms met wolfseind. Het schuurgedeelte heeft een gesloten dak, op het woongedeelte komt sporadisch een dakkapel voor. De gevelindeling is in het algemeen verticaal. De (veelal ingrijpend verbouwde) vrijstaande koloniehuisjes - éénlaags onder een zadeldak - staan met de voorgevel naar de weg.

De niet oorspronkelijke bebouwing is meer divers van karakter. Eén of tweelaagse woningen, vrijstaand of geschakeld, onder schild- en zadeldaken, maken een substantieel deel uit van de bebouwing.

Detailering

De meeste daken zijn met pannen gedekt, maar rietgedekte schuren komen ook voor. De muren zijn opgetrokken in baksteen, soms gepotdekseld en (bruin-)zwart geschilderd. In het algemeen zijn gedekte kleuren toegepast.

Beoordeling

Het bouwplan is voorgelegd aan de Welstandscommissie. Door de commissie is geoordeeld dat het plan voldoet aan de redelijke eisen van welstand.

3.3.4 Beheersverordening Buitengebied Steenwijkerland

Op het perceel Ronde Blesse 1 Willemsoord is de beheersverordening Buitengebied Steenwijkerland van toepassing. Het perceel heeft de bestemming "Agrarisch - Agrarisch bedrijf 1".

Afbeelding 9: Uitsnede beheersverordening buitengebied

Op grond van de bestemming "Agrarisch - Agrarisch bedrijf 1" mag een agrarisch bedrijf aanwezig zijn met maximaal 400 melkkoeien of hoger indien reeds vergund voor in werking treden van de beheersverordening. Gebouwen dienen gebouwd te worden binnen het bouwvlak en een bouwvlak is slechts bestemd voor één bedrijf. Bouwwerken, geen gebouw zijnde, waaronder begrepen silo's, teeltondersteunende voorzieningen, mestopslagplaatsen, paddocks, stapmolens en paardenbakken, zijn zowel binnen als buiten de aanduiding 'bouwvlak', toegestaan, met dien verstande dat teeltondersteunende voorzieningen, mestsilo's en folie mestbassins uitsluitend binnen het bouwvlak zijn toegestaan. Per bedrijf is slechts één bedrijfswoning met een maximale inhoud van 600 m³ toegestaan.

De beheersverordening kent geen afwijkmogelijkheden, voor het bouwen van een gebouw (stal) buiten het bouwvlak. Voor het totale bouwplan kan slechts medewerking verleend worden middels een projectafwijking op grond van artikel 2.12, lid 1, sub a onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Tevens is hierbij de voorwaarde gesteld dat het project op een landschappelijk juiste manier ingepast wordt.

3.3.5 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Op grond van artikel 2.1 Wabo is het verboden om zonder vergunning gronden te gebruiken in strijd met het bestemmingsplan:

1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:
 - c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, (...)

Zoals hiervoor aangegeven, voldoet het bouwplan niet aan alle voorwaarden van de beheersverordening. Omdat het bouwplan stedenbouwkundig en landschappelijk gezien passend is in de omgeving, is de gemeente bereid medewerking te verlenen aan een afwij-

king van het bestemmingsplan. Deze mogelijkheid wordt geboden door toepassing van artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3:

1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, kan de omgevingsvergunning slechts worden verleend:

a. indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan cf de beheersverordening:

3°. indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

Op grond van artikel 6.5 van het Besluit omgevingsrecht dient tevens een verklaring van geen bedenkingen te worden afgegeven door de gemeenteraad wanneer de procedure van artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 Wabo wordt gevolgd:

1. Voor zover een aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de wet, wordt de omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de wet wordt afgeweken van het bestemmingsplan cf de beheersverordening, niet verleend dan nadat de gemeenteraad van de gemeente waar het project geheel cf in hoofdzaak zal worden cf wordt uitgevoerd, heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft, tenzij artikel 3.2, aanhef en onder b, van dit besluit cf artikel 3.36 van de Wet ruimtelijke ordening van toepassing is.

De raad van de gemeente Steenwijkerland heeft een algemene verklaring van geen bedenkingen afgegeven, indien bouwplannen passend zijn binnen het gemeentelijk beleid. Dat is hier het geval.

Op grond van artikel 2.1 Wabo is het tevens verboden om zonder vergunning een bouwwerk te bouwen. De omgevingsvergunning zal worden aangevraagd voor zowel het afwijken van het bestemmingsplan als het bouwen van een bouwwerk.

3.3.6 Landschappelijke inpassing

Bij de voorgenomen ontwikkeling is sprake van landschappelijke inpassing. Voor de uitbreiding van het agrarisch bedrijf is een ontwerp van het terrein opgesteld. Hierbij wordt gebruik gemaakt van streekeigen plantmateriaal, zoals eiken. Het ontwerp is opgenomen in bijlage 2.

Hoofdstuk 4 Actuele waarden

4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de actuele waarden die aanwezig zijn in het gebied. Specifiek wordt ingegaan op de ecologische waarden, cultuurhistorie en archeologie.

4.2 Ecologie

Bij elk ruimtelijk plan dient met het oog op de natuurbescherming rekening te worden gehouden met de *Natuurbeschermingswet* en de *Flora- en faunawet*. Hierbij dient te worden aangetoond dat als gevolg van de geplande activiteiten de gunstige staat van instandhouding van waardevolle dier- en plantensoorten niet in het geding komt. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in *gebiedsbescherming* en *soortenbescherming*.

4.2.1 Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming is vastgelegd in de Natuurbeschermingswet 1998 (Stb. 1998, 403 en Stb. 2005,195). Deze wet is de implementatie van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn voor wat betreft de gebiedsbescherming en is vanaf 1 oktober 2005 in werking getreden. Op grond van deze gebiedsbescherming vallen beschermde natuurmonumenten en de gebieden die op grond van de beide Europese richtlijnen zijn aangewezen als speciale beschermingszones (de zogenoemde Vogel- en Habitatrichtlijngebieden) onder het regime van de Natuurbeschermingswet 1998. Het plangebied ligt op ruime afstand, circa 6 kilometer, van het dichtstbij gelegen Natura 2000-gebied De Weerribben. Om de depositie van ammoniak op het beschermde natuurgebied terug te dringen zijn er ammoniakrechten met de omvang van 1091,2 kg NH₃/jaar overgenomen van een melkveebedrijf aan de Jan van Nassauweg 11 te Giethoorn. Ook worden er intern maatregelen getroffen door een nieuw emissiearm stalsysteem toe te passen. Daarnaast ligt het bedrijf van Maatschap Winters gunstig qua windrichting ten opzichte van het Natura 2000-gebied. Daarom is het niet aannemelijk dat het uitgebreide bedrijf een meetbare verhoogde stikstofdepositie in De Weerribben zal veroorzaken.

Met betrekking tot overige kwetsbare gebieden kan geconcludeerd worden dat de voorgenomen planvorming geen negatief effect heeft. Verwezen wordt naar de door bureau Veldkamp uitgevoerde natuurtoets en de opgestelde aanmeldingsnotitie m.e.r. beoordelingsplicht.

Door alle drie de provincies, Friesland, Overijssel en Drenthe is inmiddels een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet verleend.

4.2.2 Soortenbescherming

Behalve de mogelijke effecten op natuurgebieden moet ook duidelijk zijn of het betreffende plan effecten heeft, en zo ja welke, op beschermde soorten. De soortenbescherming is vastgelegd in de Flora- en faunawet (Staatsblad 1999, 264, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2009,617). Deze wet is de implementatie van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn voor wat betreft de soortenbescherming.

De werkingssfeer van de Flora- en Faunawet is niet beperkt tot of gerelateerd aan speciaal

aangewezen gebieden, maar geeft soorten overal in Nederland bescherming. Op grond van de Flora en Faunawet gelden algemene verboden tot het verwijderen van groeiplaatsen van beschermde plantensoorten en het beschadigen of verstoren van voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van beschermde diersoorten. In artikel 75 van de Flora en faunawet worden de ontheffingsmogelijkheden weergegeven. In principe zijn alle zoogdieren, vogels, amfibieën, reptielen en vissen die in Nederland voorkomen, beschermd. De aanvraag van een ontheffing en de toetsing aan de Flora- en Faunawet gebeurt niet in het kader van het bestemmingsplan, maar in de vergunningenfase van een initiatief. Om te beoordelen of dit bestemmingsplan ook uitvoerbaar is, wordt hierop vooruitlopend, een verwachting uitgesproken over de eventuele gevolgen voor de beschermde planten- en diersoorten in het plangebied. In de wet is een differentiatie aangebracht in niveau van bescherming.

Op 23 februari 2005 is de zgn. “AMvB art. 75” van de Flora- en faunawet in werking getreden, waarin dit verschil is verwoord:

- alle soorten, opgenomen in Habitat richtlijn bijlage IV, de Vogelrichtlijn en beschermde soorten van de Rode Lijst zijn beschermd onder het zwaarste regime (soorten van tabel 3);
- soorten met vrijstelling bij een vastgestelde gedragscode (soorten van tabel 2);
- soorten waarvoor een algemene vrijstelling geldt.

Vanuit de Flora- en faunawet moet er worden gekeken naar het effect van de nieuwbouw van het project op de planten en diersoorten in de omgeving.

In verband met de bouw van de ligboxstal is een natuurtoets uitgevoerd door Bureau Veldkamp. Dit onderzoek is als bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing gevoegd. Op basis van dit rapport kan geconcludeerd worden dat er in het kader van de Flora- en Faunawet geen bezwaren zijn tegen de beoogde bouwplannen.

4.3 Archeologie

4.3.1 Archeologie

In 1992 is het Verdrag van Malta door de landen van de Europese Unie, waaronder Nederland, ondertekend. Dit verdrag verplicht de Europese overheden tot het beschermen van archeologisch erfgoed. Hierbij wordt als uitgangspunt gehanteerd dat archeologische waarden in situ (ter plekke) bewaard moeten blijven. Er dient te worden nagestreefd de waarden op de locatie te behouden. Als dit niet mogelijk blijkt, bijvoorbeeld bij bouwplannen, dan moeten de waarden worden opgegraven en ex situ (elders) worden bewaard. Het Verdrag van Malta is via de Wet op de archeologische monumentenzorg doorvertaald in met name de Monumentenwet 1988, welke aangeeft dat de gemeente bevoegd gezag is op het gebied van cultuurhistorie en archeologie.

Afbeelding 10: Uitsnede archeologische beleidskaart

De gemeente Steenwijkerland beschikt over een archeologische waarden- en verwachtingenkaart. Op deze kaart zijn de gronden binnen het plangebied aangeduid als 'Hoge archeologische verwachtingswaarde' (oranje). Aan de archeologische waarden- en verwachtingenkaart is archeologisch beleid gekoppeld. Het beleid voor gebieden met een hoge archeologische verwachting is:

- bij plannen groter dan 2500 m² is het uitvoeren van archeologisch onderzoek (in de vorm van een Inventariserend Veldonderzoek –IVO- noodzakelijk.

De oppervlakte aan bebouwing bedraagt minder dan 2500 m² en daarom is archeologisch onderzoek niet noodzakelijk.

Hoewel archeologisch onderzoek niet nodig is, geldt er wel een algemene meldingsplicht. Elke archeologische vondst dient gemeld te worden aan de Minister (artikel 53 en 54 van de Monumentenwet) door middel van het officiële vondstmeldingsformulier. Dit kunnen bijvoorbeeld scherven zijn, pijpenkopjes of munten. Een vondstmelding kan veel informatie verschaffen over de archeologische waarden en verwachtingen in een gebied. Het maakt het verhaal van het verleden completer. Om die reden is het volgens de Monumentenwet wettelijk verplicht gesteld archeologische vondsten te melden. Het maakt niet uit of een archeologische vondst gedaan is tijdens archeologisch onderzoek of als toevalsvondst bij niet archeologisch onderzoek.

Hoofdstuk 5 Waterparagraaf

5.1 Inleiding

Het is verplicht om in de toelichting bij een bestemmingsplan te verantwoorden op welke wijze rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Dit is bepaald in artikel 3.1.6, eerste lid, sub b van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Deze verantwoording wordt ook wel de waterparagraaf genoemd. Dit hoofdstuk kan als zodanig beschouwd worden.

5.2 Waterbeleid

5.2.1 Waterwet

De Waterwet regelt in hoofdzaak het beheer van watersystemen, waaronder waterkeringen, oppervlaktewater- en grondwaterlichamen. De wet is gericht op het voorkomen dan wel beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste, de bescherming en verbetering van kwaliteit van watersystemen en de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen. In hoofdstuk 6 van de Waterwet wordt genoemd wanneer een waterwetvergunning nodig is. Deze is nodig wanneer sprake is van het lozen of storten van stoffen in oppervlaktewater of de zee of het onttrekken van grondwater of infiltreren van water. Bij dit project treedt ten aanzien van dit aspect geen verandering op in de reeds bestaande situatie. Een waterwetvergunning is daarom niet nodig.

5.2.2 Waterplan gemeente Steenwijkerland 2008 -2015

Het gemeentelijk rioleringsplan (GRP) is een op grond van de Wet milieubeheer verplicht plan waarin de gemeente aangeeft hoe ze op korte en lange termijn invulling geeft aan de gemeentelijke zorgplicht. Op basis van het gemeentelijk waterplan willen gemeente en waterschappen de wateropgave verankeren in ruimtelijke plannen en besluiten. Dit geldt voor zowel het niet stedelijke gebied van Steenwijkerland, voor herinrichting en beheer, maar ook zeker voor zoeklocaties en nieuwbouwlocaties. Uitgangspunt is dat bij de plannen gestreefd wordt naar voldoende water, schoonwater en bruikbaar water. Hierbij wordt telkens gekeken naar verschillende mogelijkheden en wordt gestreefd naar het leveren van maatwerk. Bij de keuze voor een nieuwe bouwlocatie wordt door de gemeente het proces volgens de digitale watertoets gevolgd. Op deze manier wordt de betrokkenheid van waterdeskundigen gewaarborgd van planvorming tot realisatie/beheer.

Op grond van het waterplan zal de gemeente bij nieuwe initiatieven in het spoor van de ruimtelijke ordening middels de watertoets de belangen van waterwin- en grondwaterbeschermingsgebieden een volwaardige plaats in de belangenafweging geven, in lijn met het provinciale ruimtelijke ordeningspoor.

Het waterplan samenvattend kunnen de volgende randvoorwaarden worden geformuleerd:

- bestaande waterwin- en grondwaterbeschermingsgebieden krijgen een beschermende regeling in het bestemmingsplan;
- bij nieuwe RO-initiatieven worden middels de watertoets de waterbelangen volwaardig meegewogen in de belangenafweging;

- in het bestemmingsplan Buitengebied wordt een overstromingsrisicoparagraaf opgenomen.

5.2.3 *Verbreed Gemeentelijk rioleringsplan*

Het Verbrede Gemeentelijk Rioleringsplan (vGRP) beschrijft de beleidsvoornemens en maatregelen voor inzameling, transport en (lokale) verwerking van afval-, hemel- en grondwater in Steenwijkerland voor de periode 2009-2015. Het vGRP vertaalt de voorgenomen maatregelen in een kostendekkingsplan en geeft aan welke gevolgen dit heeft voor de rioolheffing.

In het vGRP worden ook op hoofdlijnen de taken en verplichtingen van een (particuliere) grondeigenaar benoemd. De grondeigenaar is verantwoordelijk voor de staat van zijn woning en perceel. De grondeigenaar is ook zelf verantwoordelijk voor het op eigen perceel treffen van maatregelen voor de inzameling en afwatering. Hieronder vallen ook maatregelen tegen eventuele grondwateroverlast. Het ingezamelde afvalwater dient de grondeigenaar af te voeren naar de erfgrens. Hier gaat de verantwoordelijkheid over naar de gemeente. Veelal is op de erfgrens een zogenaamd ontstopningsstuk aangebracht. Via dat ontstopningsstuk kan in geval van een verstopping worden nagegaan in welk deel van de riolering de verstopping aanwezig is (particulier of gemeente).

5.3 **Waterhuishouding en waterhuishoudkundige voorzieningen**

Het plan ligt in het stroomgebied dat afwatert richting Friesland. Rond het plangebied liggen schouwsloten en watergangen van het waterschap. Het peilgebied heeft een maximumpeil van NAP – 0.15 m (opgemerkt wordt dat dit peil de instelhoogte van het kunstwerk is en zodoende voor het laagste deel van het peilvak de drooglegging garandeert. Lokaal kunnen dus (grote) verschillen optreden). De hoogte van het maaiveld ligt gemiddeld op ongeveer NAP 8.50 m. De bodem (deklaag) van het perceel bestaat voornamelijk uit zand en keileem. De maximale grondwaterstand ligt tussen 40 – 80 cm onder het maaiveld (Gt VI). Er kunnen, door de aanwezigheid van slecht doorlatende lagen, schijn-grondwaterstanden tot dicht onder het maaiveld voorkomen.

5.4 **(Grond) Wateroverlast**

In de huidige situatie wordt het niet verontreinigd hemelwater afgevoerd middels de hemelwaterafvoeren naar nabijgelegen oppervlaktewater. Het hemelwater wat op het terrein valt gaat via een bezinkput met overloop naar de sloot. Dit om te waarborgen dat het te lozen hemelwater schoon en vrij van bedrijfsafvalwater en voerresten is. Het water dat vrijkomt bij het schoonmaken van de stallen wordt geloosd op de mestkelder. Ook overig vervuild regenwater van bijvoorbeeld de vaste mestopslag wordt via een gescheiden afvoerstelsel afgevoerd naar de mestopslagkelder onder de stal.

Het reinigingswater van de werktuigen mag en zal niet op het oppervlaktewater geloosd worden, dit water mag wel op de bodem op het perceel worden geloosd of op het erf zelf wanneer maximaal eenmaal per week een voer- of werktuig wordt gereinigd. Wanneer lozing op het riool plaats vindt zal aan de lozingeisen worden voldaan.

Compensatie: voor de middelgrote plannen geldt als regel 10% van het verharde oppervlak wordt ingezet als wateroppervlak ter compensatie voor de versnelde afvoer van het

afstromende regenwater. Het totale verharde terrein inclusief de uitbreiding wordt een verhard oppervlak van ca. 10.000m² gerealiseerd. Met de aanvrager is afgesproken dat er een waterbergend oppervlak van ongeveer 30m³ wordt aangelegd, waarvan de huidige bezinkpunt van 4m³ deel uitmaakt.

5.5 Aanleghoogte van de bebouwing

Voor de aanleghoogte van de gebouwen (onderkant vloer begane grond) wordt een ontwateringdiepte geadviseerd van minimaal 80 centimeter ten opzichte van de gemiddelde hoogste grondwaterstand(GHG). Bij een afwijkende maatvoering is de kans op structurele grondwateroverlast groot. Bij het bouwen zonder kruipruimte kan worden volstaan met een geringere ontwateringdiepte. Om wateroverlast en schade in woningen en bedrijven te voorkomen wordt geadviseerd om een drempelhoogte van 30 centimeter boven het straatpeil te hanteren. Ook voor lager, beneden het maaiveld, gelegen ruimtes (kelders, parkeergarages) moet aandacht worden besteed aan het voorkomen van wateroverlast.

5.6 Het gebruik van materialen

Het waterschap is verantwoordelijk voor een goede waterkwaliteit van het regionale watersysteem. Om verontreiniging van het watersysteem te voorkomen adviseert het waterschap om materialen zoals lood, koper en zink niet te gebruiken als het hemelwater vrij afstroomt naar het watersysteem. Het planvoornemen zal hier aan voldoen.

5.7 Watertoets

Het Waterschap Reest en Wieden is op 29 oktober 2014 geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft ertoe geleid dat de normale procedure van de watertoets is toegepast. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding.

“De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen conform de Handreiking watertoets III. Waterschap Reest en Wieden geeft een positief wateradvies”.

Hoofdstuk 6 Milieuparagraaf

6.1 Milieu

Milieubeleid wordt steeds meer geïncorporeerd in andere beleidsvelden. Verbreding van milieubeleid naar andere beleidsterreinen is dan ook een belangrijk uitgangspunt. Ook in de ruimtelijke planvorming is structureel aandacht voor milieudoelstellingen nodig. De milieudoelstellingen worden daartoe integraal en vanaf een zo vroeg mogelijk stadium in het planvormingsproces meegewogen. Een duurzame ontwikkeling van de gemeente is een belangrijk beleidsuitgangspunt dat zijn doorwerking heeft in meerdere beleidsterreinen.

6.2 Geluidhinder

De te realiseren ligboxstal is geen geluidgevoelig object in de zin van de Wet geluidhinder. Voor de ontwikkeling zelf hoeft dus geen akoestisch onderzoek uitgevoerd te worden. Wel brengt de ontwikkeling met zich mee dat de geluidbelasting van de inrichting (direct en indirect) op de omgeving enigszins wijzigt. Gedacht wordt aan maximaal 10 extra vervoersbewegingen per dag, waarvan circa 20% vrachtverkeer/landbouwverkeer. Ook zal er op de locatie meer geluid geproduceerd worden in verband met het voeren. Als gevolg van de ontwikkeling vindt er echter op het terrein een verschuiving van circa 25 meter plaats van de werkzaamheden in de richting van de nieuwe stal en de nieuwe kuilplaten. Hiermee neemt de afstand van de woning derden tot de geluidsbron toe, dit wil echter niet zonder meer zeggen dat er ook minder geluidhinder zal zijn.. Gezien de wijziging in vervoersbewegingen en routing op het terrein, is daarom akoestisch onderzoek gedaan naar de nieuwe situatie.

Op basis hiervan kan geconcludeerd worden dat ten aanzien van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau in de representatieve bedrijfssituatie wordt voldaan aan de gestelde eisen in de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening.

In de incidentele bedrijfssituatie voor het afvoeren van mest (ibs1), vindt een overschrijding plaats van 12 dB in de dagperiode. In de incidentele bedrijfssituatie met het inkuilen van maïs (ibs2), vindt een overschrijding plaats van 9 dB in de dagperiode.

Ten aanzien van het maximale geluidniveau wordt zowel in de representatieve als de beide incidentele bedrijfssituaties voldaan aan de maximaal gestelde grenswaarden uit de Handreiking.

Ten aanzien van de indirecte hinder wordt in de representatie bedrijfssituatie voldaan aan de voorkeursgrenswaarde op de gevels van de woningen. In de beide incidentele bedrijfssituaties vindt een overschrijding plaats van 2 dB op de gevel van de woning aan Koningin Wilhelminalaan 27.

Aangezien dit echter incidenteel is en slechts 1 tot 4 dagen per jaar zal kunnen voorkomen gedurende korte tijdsbestekken, wordt dit in het kader van een goede ruimtelijke ordening acceptabel geacht.

6.3 Bodem

Het beleid ten aanzien van de bodemkwaliteit is op nationaal niveau vast gelegd in de Wet bodembescherming (Wbb) en het (bijbehorende) Besluit bodemkwaliteit. Gestreefd wordt naar een duurzaam bodembeheer. Bij een ruimtelijk plan moet de bodemkwaliteit van het betreffende gebied inzichtelijk worden gemaakt. Hierbij is van belang te weten of er bodemverontreiniging is die de functiedoelen kan frustreren, of er gezondheidsrisico's of ecologische risico's daardoor zijn en wat de mogelijkheden zijn om er tijdig iets aan te doen. Het uitgangspunt wat betreft de bodem van het perceel is, dat de kwaliteit ervan zodanig dient te zijn dat er geen risico's zijn voor de volksgezondheid bij het gebruik van het plangebied voor de beoogde functie(s).

Op grond van artikel 8 van de Woningwet dient de gemeenteraad een bouwverordening vast te stellen die onder andere voorschriften bevat omtrent het tegengaan van het bouwen van een bouwwerk op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin (nagenoeg) voortdurend mensen zullen verblijven en waarbij voor het bouwen een omgevingsvergunning is vereist. Op grond van dit artikel is een bodemonderzoek voor dit project niet nodig, omdat er minder dan 2 uur personen aanwezig zijn in de stal. Daarnaast wordt door dit project de bestemming niet gewijzigd in een meer gevoeligere bestemming, waardoor ook uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening geen onderzoek noodzakelijk is.

6.4 Luchtkwaliteit

De Wet luchtkwaliteit is op 15 november 2007 in werking getreden en vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. De Wet luchtkwaliteit is te vinden in titel 5.2 van de Wet milieubeheer. In artikel 4 van het Besluit niet in betekende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen) en de bijlagen van de Regeling niet in betekende mate van bijdragen (luchtkwaliteit) is voor bepaalde categorieën projecten met getalsmatige grenzen vastgesteld dat deze niet in betekende mate (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Veehouderijen zijn niet opgenomen in de Regeling NIBM. Toch is het niet altijd noodzakelijk om met behulp van een berekening vast te tellen of er sprake is van NIBM. Als hulpmiddel bij de motivering is een vuistregel opgesteld waarmee aangetoond kan worden dat een uitbreiding NIBM is. Deze staan in onderstaande tabel zijn gebaseerd op de 3% NIBM grens. In de tabel kan bij de betreffende afstand de hoeveelheid emissie worden afgelezen waarmee een veehouderij nog kan uitbreiden om niet in betekende mate bij te dragen.

Afstand tot te toetsen plaats	70 m	80 m	90 m	100 m	120 m	140 m	160 m
Totale emissie in g/jr van uitbreiding	324000	387000	473000	581000	817000	1075000	1376000

Ten aanzien van het voorliggende initiatief geldt dat de fijnstof belasting conform de huidige vergunning 24018 g/jr is. De totale fijnstof belasting door het bedrijf op de omgeving per jaar is 49324 g/jr. De fijnstof belasting neemt per jaar toe met 25306 gram.

Aangezien de dichtstbijzijnde woning van derden gelegen is op 50 meter, wordt in dit geval getoetst op 50 meter. De grens van NIBM op 70 m ligt echter bij een totale emissie van

324000 g/j. Aangezien het hier berekende bedrijf slechts een totale toename van 25306 gram per jaar heeft, kan hier geconcludeerd worden op 50 meter geen sprake kan zijn van een in betekenende mate toename en dat ontwikkeling als niet in betekenende mate beschouwd moet worden. Gelet op de aard van de activiteiten is er daarnaast sprake van een kleine toename van verkeersbewegingen. Er zal een toename van 10 extra vervoersbewegingen per dag kunnen zijn, waarvan gemiddeld 20% zal bestaan uit vrachtverkeer/landbouwverkeer. Ook wanneer deze toename worst-case meegerekend wordt, kan ten aanzien van dit aspect ook geconcludeerd worden dat deze toename ook ruim onder de grens voor NIBM blijft.

De fijnstofbelasting van het gehele bedrijf geeft daarmee een bijdrage die beoordeeld mag worden als niet in betekende mate van invloed op de luchtkwaliteit. Daarmee vormt het aspect luchtkwaliteit geen belemmering voor de doorgang van dit project.

6.5 Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij spreekt zich uit over geurnormen en afstanden die dienen te worden aangehouden tussen een agrarisch bedrijf en een gevoelige functie (zoals een woning van derden). Nieuwe omgevingsvergunningen (voor milieuactiviteiten) voor agrarische bedrijven worden aan deze wet getoetst. Kleinere agrarische bedrijven of soorten bedrijven waar weinig geurhinder optreedt zijn benoemd in het Besluit landbouw milieubeheer. In het Besluit zijn vaste afstanden voor bepaalde soorten agrarische bedrijven (met name tuin- en akkerbouw, melkrundveehouderijen tot 200 melkkoeien en kleinere veehouderijen zonder intensieve veehouderijtak) vastgesteld.

De wet biedt daarnaast de mogelijkheid om een gemeentelijke verordening op te stellen die de gemeente de mogelijkheid biedt om bepaalde objecten al dan niet uit te sluiten als een voor geur gevoelig object, of om per deelgebied verschillende normen voor geurhinder vast te stellen. Door de gemeente Steenwijkerland is van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Middels de geurverordening mogen de wettelijke afstanden gehalveerd worden.

Op basis van artikel 4 van de Wet geurhinder en veehouderij geldt een vaste afstand tot geurgevoelige objecten, zoals woningen van derden, van 100 m binnen de bebouwde kom en 50 m buiten de bebouwde kom. Aangezien het bedrijf van maatschap Winters gelegen is buiten de bebouwde kom, geldt een wettelijke afstand van 50 m. Met toepassing van de gemeentelijke geurverordening wordt dit 25 meter.

De afstand tot de eerste woning welke niet bij de inrichting hoort bedraagt in dit geval echter ook 50 meter en voldoet hiermee dus ruim aan de afstandseisen. Uitbreiding mag plaatsvinden indien het aantal dieren per dier categorie zonder geuremissiefactor binnen de inrichting niet toeneemt en de afstand van het dierverblijf tot een geurgevoelig object niet afneemt. De nieuw te bouwen ligboxstal komt op circa 160 meter van de woning, waardoor de afstand niet afneemt. Ook blijft het aantal melkkoeien in de bestaande stal gelijk. Hiermee voldoet het plan aan de gestelde afstanden. Daarnaast is er voor melkvee en jongvee geen geuremissiefactor opgesteld. Vanuit het aspect geurhinder zijn er dan ook geen belemmeringen voor doorgang van het plan.

6.6 Externe veiligheid

6.6.1 Besluit externe veiligheid inrichtingen

Bij de ruimtelijke planvorming moet rekening gehouden worden met het aspect externe veiligheid. De risico's voor de bevolking, die verbonden zijn aan gevaar veroorzakende activiteiten moeten in beeld worden gebracht. De volgende bronnen kunnen aan de orde zijn:

- inrichtingen;
- transportactiviteiten met gevaarlijke stoffen;
- vuurwerkopslagplaatsen;
- opslagplaatsen ontplofbare stoffen voor civiel gebruik.

De risiconormen voor inrichtingen zijn vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Het besluit verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen rekening te houden met bepaalde eisen ten aanzien van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. In de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn voorts regels opgenomen betreffende de veiligheidsafstanden en berekening van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. In de directe omgeving (straal 250 meter) zijn geen risicovolle inrichtingen aanwezig. Het planvoornemen voorziet ook niet in de ontwikkeling van een risicovolle inrichting.

6.6.2 Externe veiligheidsbeleid

De gemeente heeft een externe veiligheidsbeleid. Dit beleid geldt voor de periode 2011 – 2014. De gemeente streeft naar een beheersbare externe veiligheidssituatie en heeft daarvoor de volgende doelen gesteld:

1. De externe veiligheid risico's binnen de gemeente goed in beeld zijn gebracht en ambtenaren, bestuurders en burgers zich bewust zijn van de aanwezige risico's.
2. Een zorgvuldige afweging plaatsvindt tussen nut en noodzaak van nieuwe ontwikkelingen en hun gevolgen voor externe veiligheid.
3. Door middel van beleidsuitvoering en handhaving wordt gezorgd voor de beheersbaarheid van bestaande en toekomstige EV risico's.
4. Communicatie met de burger plaatsvindt over de aanwezige risico's en de te volgen gedragsrichtlijn in geval van een calamiteit.

Afbeelding 12: Uitsnede risicokaart externe veiligheid

Op de risicokaart is te zien dat in de nabijheid van het agrarisch bedrijf Ronde Blesse 1 zich geen bedrijven met gevaarlijke opslag bevinden en ook geen risicocontouren. Er zijn daarmee geen aanwezige risico's. Ook heeft de ontwikkeling zelf geen gevolgen voor externe veiligheid.

6.7 Milieubescherming

Het plangebied is niet gelegen in een milieubeschermingsgebied, grondwaterbeschermingsgebied, stiltegebied of ecologische hoofdstructuur.

6.8 Verkeer

6.8.1 Verkeersplan Steenwijkerland

Het wensbeeld voor wegen buiten de bebouwde kom is gebaseerd op de wegcategorisering zoals die in de Kadernota uit 2004 is opgenomen. Op grond van het verkeersplan zijn er een aantal wegen in het buitengebied waar een maximum snelheid van 80 km/uur geldt. Voor de meeste wegen geldt echter een maximum snelheid van 60 km/uur. Voor de Ronde Blesse geldt de maximum snelheid van 60 km/uur. Er vindt geen aanpassing plaats van het snelheidsregiem van de weg.

6.8.2 Verkeersstructuur

De huidige wegenstructuur van de gemeente Steenwijkerland voldoet: de bereikbaarheid is goed. Er is een aantal lokale knelpunten, hier staat de Ronde Blesse echter los van. Daarnaast heeft dit project slechts minimale toevoeging van het aantal transport bewegingen ter plaatse tot gevolg. De bestaande verkeersstructuur kan dit zonder problemen opvangen.

6.9 Kabels en leidingen

In en rondom het plangebied zijn geen kabels of leidingen aanwezig die invloed hebben op de ontwikkelingen. De kabels en leidingen binnen het projectgebied hoeven niet voorzien te worden van een planologische regeling.

Hoofdstuk 7 Financiële paragraaf

7.1 Financiële haalbaarheid

Het planvoornemen betreft een particulier initiatief. De met de daadwerkelijke realisering gepaard gaande kosten worden dan ook gedragen door de initiatiefnemer. Bijkomende kosten, zoals voor de aansluiting op de nutsvoorzieningen en riolering, komen eveneens voor rekening van de initiatiefnemer. Een en ander is middels de Legesverordening verzekerd. Tevens is een planschadeverhaal overeenkomst gesloten met de initiatiefnemer. Eventuele planschade wordt hiermee afgewenteld op de initiatiefnemer.

Voorgaande overziend zijn er voor de gemeente geen kosten aan de realisering van het plan verbonden.

7.2 Exploitatieplan

Het exploitatieplan biedt de grondslag voor het publiekrechtelijk kostenverhaal. In artikel 6.12, eerste en tweede lid, Wro is bepaald in welke situatie een exploitatieplan gemaakt moet worden. In artikel 6.2.1 Bro worden de bouwplannen aangewezen waarvoor de gemeenteraad een exploitatieplan moet vaststellen. Een exploitatieplan wordt gelijktijdig vastgesteld met het ruimtelijk plan of besluit waarop het betrekking heeft. Dat kan een bestemmingsplan, een wijzigingsplan, een projectbesluit en een buitentoepassingverklaring van een beheersverordening zijn.

Een exploitatieplan is echter niet aan de orde, het verhaal van kosten is anderszins verzekerd.